

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 144.

Femte Session.

85de Møde.

Tredagen den 10de Marts.

(Fortf.)

Wardenfleth (fortsat): Deraf vilde imidlertid ogsaa Følgen blive, at den danske Rheder ikke har samme Interesse af at opføre Ladninger af voluminøse Nødvendighedsartikler til Island, naar han veed forud, at han ikke kan faae Retourladning derpaa. Hidindtil har Handelen paa Island med Kornvarer i Almindelighed slet ikke kastet den mindste Fordeel af sig for den danske Kjøbmand; tværtimod, jeg troer snarere, at Kornvarer paa Island have været folgte med Tab for den danske Kjøbmand end med Fordeel. Den danske Kjøbmand har regnet paa at faae Retourladning paa Island, som kunde aafaste den fornødne Fordeel, og det har navnlig paa Søndre- og Vesterlandet været Tilfældet, han har ført tilbage, og hvorpaa han har havt Fordeel. Jo mere man altsaa lader Handelen gaae over i en fremmed Stats Hænder, som ikke kan levere Kornvarer, desto mere blive naturligtvis Islanderne udsatte for ikke at faae tilstrækkelig Forsyning med disse Nødvendighedsartikler, eller, om de ogsaa faae tilstrækkelig Forsyning, er det dog aabenbart, at de komme til at betale dem saa meget høiere; thi der er neppe noget andet Land, der kan levere Kornvarer saa billigt, som de kunne leveres her fra det danske Marked, i alt Fald kan det ikke skee fra Spanien. Det er derfor allerede aabenbart, at den Fordeel for Island, som vil erholdes ved den islandske Tolls Afhændelse til den spanske Undersaat, der betaler meget mindre Told, naar han indfører Tiff i Spanien, er ikke aldeles reen; thi Islands Beboere komme derefter til at betale saa

meget høiere Priser for Kornvarer, naar de indføres herfra eller fra hvilket som helst andet Land. Dertil kommer endvidere, at man vist gjør sig meget urigtige Forestillinger om, hvilken stor Fordeel Island vil have ved at faae det spanske Marked aldeles frit, saa at Tiffen paa Island kan indlades i spanske Skibe; thi der er langt fra saa billige Fragter fra Spanien som fra Danmark. Fragterne ville saaledes altid gjøre en betydelig Forskiel med Hensyn til Tolddifference. Nu er Spørgsmaalet, om man, for at opnaae de Fordele, som dog unægteligt ere tilstede ved, at den spanske Handel gives aldeles fri, skal opoffre saa væsentlige Fordele, som den danske Handel dog har havt ved at have den udelukkende Handel paa Island, om man skal opoffre dem, uden at tage det allermindste Hensyn til, hvad der kan være tjenligt for den danske Handelsstand. Der er nemlig, endogsaa uden at tage Hensyn til den egenlige Tolddifference, adskillige Forhold, hvori den danske Handel kunde faae en væsentlig Lettelse, uden at derved skee noget Brud paa det Toldsystem, som bestaaer i Spanien, og som man naturligtvis ikke kan vente at faae rokket ved at gjøre Bestemmelser om Differentialtolden for spanske Skibe; thi det spanske Toldsystem er i den Grad sammenvævet med den spanske Finantskassens Indtægter, at man ikke kunde vente, at der for en forholdsvis saa ringe Tilførsel som den, der finder Sted fra Island — thi fra Newfoundland og Norge skeer der en langt betydeligere Tilførsel end fra Island — skulde af den spanske Regjering gjøres væsentlige Forandringer i det nu bestaaende Toldsystem. Men der kunde maaskee skee andre Lettelser. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at fremhæve, at der for den danske Handel er væsentlige Ulemper forbundne med Handelen